

ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ, Ο Ο.Α.Ε.
ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.-

I. Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Η ύπαρξη των προβληματικών επιχειρήσεων δεν είναι σημερινό δημιούργημα. Η όξυνση της οικονομικής συγκυρίας στάθηκε αιχμηρή να έλθουν στην επιφάνεια μια σειρά από συσσωρευμένες δομικές αδυναμίες της βιομηχανίας (κακή διαχείριση, ανεπαρκές MANAGEMENT, κακή κεφαλαιωπή συγκρότηση, ατελής οργάνωση, τεχνολογική καθυστέρηση), όπως επίσης και η παντελής χρεωκοπία μιας ουσιαστικά ανύπαρκτης βιομηχανικής πολιτικής και στρεβλής πιστωτικής πρακτικής που επί δεκαετίες ακολούθησαν οι κυβερνήσεις της δεξιάς. "Η βιομηχανική αυτή πολιτική" αρκέστηκε σε μια προσπάθεια παροχής διευκολύνσεων και χρηματοδοτικών πόρων, ανίκανη να αξιοποιήσει τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της.

επιμ. κ.σ.
ΠΑΡΟΚ.

Ανάμεσα στο 1974 και 1980 ο αριθμός των βιομηχανικών επιχειρήσεων που παρουσίαζε ζημιές πέρασε από τις 427 σε 1.200, το δε ύψος των συνολικών ζημιών από 1,7 δισ. δραχ. σε 10 δισ. δραχ.

Η εφιαλτικότητα των περισσότερων οικονομικών δεικτών των επιχειρήσεων (ρευστότητας, δανεισμού, χρεών, ανταγωνιστικότητας, παραγωγής, τεχνολογικού επιπέδου), οι κίνδυνοι ανεργίας, η συνεχής χρηματική αιμοραγία των πιστωτικών τραπεζών και η δημιουργία συνθηκών κατάρρευσης υπαγόρευαν την αναγκαιότητα την αποφασιστικής επέμβασης για την εξυγίανση και ανασυγκρότηση τόσο της βιομηχανίας όσο και του τραπεζικού συστήματος και των σχέσεων και αλληλεπιδράσεών τους.

II. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ : Ο ΝΟΜΟΣ 1386/83

Ο Νόμος 1386/83 αποτελεί αναμφισβήτητο σταθμό στην Ελληνική Βιομηχανική πραγματικότητα, σε σχέση με τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, που από καιρό έχουν υιοθετήσει και δραστηριοποιηθεί προς αυτή την κατεύθυνση.

Ο νομοθέτης μπροστά στην σημερινή κληρονομιά επιδιώκει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της υπερχρέωσης και τεχνικο-οικονομικής καθυστέρησης εκείνων των επιχειρήσεων που αφενός είναι βιώσιμες και αφετέρου οικονομικά και κοινωνικά είναι ιδιαίτερης σημασίας, με το μικρότερο πάντα για το κοινωνικό σύνολο οικονομικό και κοινωνικό κόστος.

Λόου.

Αλλά είναι επίσης αλήθεια πως ουδέποτε πάρθηκαν τόσα μέτρα σε τόσο λίγο διάστημα για τους μικρομεσαίους. Στον τομέα της χρηματοδότησης αύξηση των διαθέσιμων πόρων, αύξηση της κρατικής στήριξης με τη μορφή αυξημένων εγγυήσεων του Δημοσίου, βελτίωση των διαδικασιών χρηματοδότησης, ενεργοποίηση του ΕΟΜΜΕΧ για διάθεση πρόσθετων κεφαλαίων και μια σειρά άλλα μέτρα για ειδικότερες κατηγορίες. Στο τομέα της αγοράς πρώτων υλών, ίδρυση της ΠΡΟΜΕΤ για σταδιακό έλεγχο των τιμών και της ποιότητας των πρώτων υλών. Στον τομέα της διάθεσης των προϊόντων, άνοιγμα για πρώτη φορά των κρατικών προμηθειών στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, κίνητρα στους εμπόρους για αγορά βιοτεχνικών προϊόντων, κίνητρα για εξαγωγές. Για να μην αναφερθούμε σε άλλα μέτρα για το φορολογικό, την ιδιόχρηση της επαγγελματικής στέγης, τις επενδύσεις, την τεχνολογική στήριξη κ.λπ.

Τα αποτελέσματα των περισσότερων από αυτά τα μέτρα πολύ λίγο έχουν φανεί, αν και αυτό είναι απόλυτα φυσιολογικό.

δαίμονος Η επόμενη τετραετία θα είναι η περίοδος "ωρίμανσης" των μέτρων ώστε να γίνουν αισθητά από κάθε μικρομεσαίο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως σταματάει εδώ η διαδικασία βελτίωσης της θέσης των μικρομεσαίων στην εθνική οικονομία. Αλλά τώρα πια η διαδικασία αυτή είναι θεσμοθετημένη, οι μηχανισμοί έχουν στηθεί, είναι απείρως πιο εύκολο να προωθηθεί και να υλοποιηθεί κάποιο μέτρο απ'ότι τέσσερα χρόνια πριν. Αυτό το γεγονός πρέπει όλοι να εκμεταλλευθούμε πρωταρχικά.

Τέλος δεν θα πρέπει να μη σημειωθεί πως ένας βασικός παράγοντας για τον οποίο δεν επιτεύχθηκε μια δραστική βελτίωση τα περασμένα χρόνια ήταν η στάση του τραπεζικού συστήματος. Ήταν φυσικό άλλωστε οι μηχανισμοί που παγιώθηκαν μέσα σε δεκαετίες με στόχο την επιλεκτική χρηματοδότηση των ευνοούμενων να προσπαθήσουν να διατηρήσουν τα "προνόμιά" τους, την ανεξέλεγκτη δράση τους. Αν και έγιναν αρκετά βήματα για το σπάσιμο αυτών των μηχανισμών το ΠΑΣΟΚ δεν έτρεφε αυταπάτες για το ότι μόνο ριζικές λύσεις μπορούν να έχουν αποτελεσματικότητα. Τέτοιες ριζικές λύσεις βρίσκονται πια στο δρόμο τους: η κοινωνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος έχει αρχίσει και μέσα σε λίγους μήνες